

معترضان دختر و پسر تلاش کردند بار دیگر با هم وارد سلف دانشگاه شوند اما حراست و دانشجویان بسیجی درهای سالن غذاخوری را بستند و اجازه ورود به آنان را ندادند. به گزارش ایرنا: پس‌سجیان در تجمع خود علیه این حرکت «در محکومیت هتاک‌های «فیض» شعار داده‌اند. معترضان دختر و پسر تلاش کردند بار دیگر با هم وارد سلف دانشگاه شوند اما حراست و دانشجویان بسیجی درهای سالن غذاخوری را بستند و اجازه ورود به آنان را ندادند. ویدئوها نشان می‌دهد که دانشجویان بسیجی با جابجا کردن میز صندلی‌ها در تلاش برای جلوگیری از ورود معترضان به سلف دانشگاه هستند.

A group of women and children are seated in folding chairs outdoors, facing a brick building. A woman in a white dress stands at a table under a yellow canopy, addressing the group. A banner with Arabic text is visible near the table. The scene is set in a paved area with some greenery and a flagpole in the background.

محمود دولت‌آبادی با بیان اینکه معتقد نیست بهیقی پدر نثرنویسی رسی باشد، می‌گوید: بهیقی اصلاً دشوار نیست، جز واژگان یا عبارتهایی که به عربی نوشته است، که آن‌هم با توضیح دارد یا این که اهمیتی ندارد. محمود دولت‌آبادی - نویسنده - در گفت‌وگو با ایسنا به مناسبت روز رگدشت ابوالفضل بهیقی (اول آبان‌ماه) که از او به‌عنوان پدر نثر فارسی ریز نام می‌شود، می‌گوید: با وجود آن که من خراسانی هستم، و اهل دهی هستم و با ده بهیقی سه کیلومتر فاصله دارد، این لقب را مورد ابرار قرار داده و فتهام پیش از بهیقی هم نثرنویسانه داده‌ام، اگرچه اثر مفصلی از آن‌ها نمی‌توانم اما آن‌ها هم نثر نوشته‌اند، از جمله مستقیم شاهنامه منصوری و ساله علیایی ابن سینا. دیگری هم نثر نوشته‌اند و فکر می‌کنم این، عنوان نویشاندی برای من نیست که ذکر شود، بهیقی پدر نثر فارسی است و پیش از دیگران نبوده‌اند. پیش از آن دیگری بوده‌اند، و البته بهیقی می‌تواند مهم‌ترین‌شان باشد. او می‌افزاید: آنچه درباره بهیقی گفته و نوشته شده است، بسیار مهم است. کتاب «تاریخ بهیقی» ابتدا در هند کشف شد و ۱۰ سال، ندگی امیرمسعود غزنوی را در خود دارد. این در حالی است که بهیقی به آن آورده و نوشته است که ۵۰ سال را من نوشته‌ام، ظاهراً از قبل و دوره محمودی را هم نوشته بود و اشاراتی به آثار پیشینیان دارد و می‌گوید تا آنجا آن‌ها نوشته بودند که احتمالاً از بین رفته است. مثلاً بهیقی نوشته من کتاب محمود راورد که استفاده می‌کردم و پسرانش آمده و مانع‌ت کردند. بداست که تاریخ‌نویسی در دروهای قبل از بهیقی سنت حسنه‌ای بوده که تا سلسفانه به دست ما نرسیده، همچنان که دوره محمودی به روایت بهیقی به ما نرسیده است. او در ادامه توضیح می‌دهد: گمان می‌کنم با نغرتی که اندی‌ها به علت هجوم‌های مکرر سلاطین محمود و بعد، هجوم‌های زشت درشاه به هندوستان داشتند، مقدار زیادی از آثار نوشتاری فارسی را یا بین بردند و به رود گنگ ریختند یا به دکان‌های بقالی دادند که از آن بارو و چای درست کنند. بنابراین حیف شد که این تاریخ تمام‌است. دولت‌آبادی در ادامه بیان می‌کند: تاریخ را به‌ترین بیان روایت می‌کند. او درباره نثر بهیقی نیز اظهار می‌کند: آنچه درباره نثر بهیقی می‌شود گفت و اما تحقیق ما، از آن فاصله دارند، این است که نثر بهیقی از این جهت نشین است که زبان گفتار دوره خودش است. بهیقی در دوره خود یکی از داده‌نویس‌ترین نویسندگان می‌تواند نام برده شود، به جهت این که این زبان، زبان دشواری نیست و کافی است قدری به روش، به نحو و لفظ بهیقی درآید. او، در مقابل تاریخ‌های دیگر که نوشته می‌شود، می‌گوید: در دیگر تاریخ چنین طول و عرض نیست که احوال را آسان‌تر گرفته‌اند و شمه‌ای شش یاد نکرده‌اند اما چون من این کار، پیش گرفتم می‌خواهم که داد این رخ، به تمامی بداند و گرد زوایا و خبایا برگردم تا هیچ چیز از احوال پوشیده نماند. و اگر این کتاب دراز شود و خوانندگان را از خواندن ملالت افزاید طمع مردم به فضل ایشان که مرا از مبرمان (ملول‌کنندگان) نشمرند که هیچ چیز است که به خواندن نیرزد که آخر هیچ حکایت از نکته‌ای که به کار آید یالی نباشد.» نویسنده «تاریخ بسمل شدن»، «کلید» و «جای خالی سلوچ» تأکید بر این که زبان و بیان بهیقی اصلاً دشوار نیست، می‌گوید: کافی است شی خواندن آن را بیاموزید، برخی که بهیقی را به عنوان یک نثر سنگین معرفی کرده‌اند، من موافق نیستند یا من با ایشان موافق نیستم. بهیقی اصلاً دشوار نیست، بجز واژگان یا عبارتهایی که به عربی نوشته است که آن‌هم توضیح دارد، اما این که اهمیتی ندارد. در پایان می‌گوید: بهیقی عمیقاً دقیقاً با شاهنامه و اثر فردوسی عینین بوده است؛ در جایی که فردوسی می‌گوید: «کاشی بلند بسازم» بهیقی می‌گوید: «غرغ من آن است که ختاب خود بلندبایه نمایم و بنایی بزرگ افراشته گردانم چنان‌که ذکر آن در عمر روزگار بماند.» بهیقی هدف بزرگی داشته، چنانچه فردوسی چنین گفته داشت و هر دوی این‌ها در ویران شدن کشورشان به ستوه بودند و این ستوه در بیان و گفتارشان منعکس است و هر دو برای این کشور و سرزمین رزوهایی بزرگ داشتند و ما ادامه آرزوهایی ایشانیم.

نسبت میان چگدای پرگشتی به ساهله آیه ننگبک

به ساهله آیه ننگبک استان و ساهله آزاد مرده ماهه ۱۳۹۰

استان	۱۳۹۰ (%)	۱۴۰۰ (%)
گیلان	~1.5	~1.5
ایلام	~1.5	~1.5
خوزستان	~1.5	~1.5
کرمانشاه	~1.5	~1.5
گلستان	~1.5	~1.5
البرز	~1.5	~1.5
تهران	~1.5	~1.5
مناطق آزاد	~1.5	~1.5
قزوین	~1.5	~1.5
کل کشور	~1.5	~1.5
زنجان	~1.5	~1.5
خراسان رضوی	~1.5	~1.5
هرمزگان	~1.5	~1.5
فارس	~1.5	~1.5
گلستان	~1.5	~1.5
اصفهان	~1.5	~1.5
خوزستان	~1.5	~1.5
مازندران	~1.5	~1.5
مرکزی	~1.5	~1.5
آذربایجان شرقی	~1.5	~1.5
سمنان	~1.5	~1.5
همدان	~1.5	~1.5
کرمانشاه	~1.5	~1.5
کرمان	~1.5	~1.5
قم	~1.5	~1.5
گیلویه و بویراحمد	~1.5	~1.5
یزد	~1.5	~1.5
آذربایجان غربی	~1.5	~1.5
اردبیل	~1.5	~1.5
چهارمحال و بختیاری	~1.5	~1.5
ایلام	~1.5	~1.5
کردستان	~1.5	~1.5
لرستان	~1.5	~1.5
سیستان و بلوچستان	~1.5	~1.5
خراسان جنوبی	~1.5	~1.5
بوشهر	~1.5	~1.5

نسبت تعداد چگدای پرگشتی به ساهله آیه ننگبک استان و ساهله آزاد مرده ماهه ۱۴۰۰

استان	۱۴۰۰ (%)
گیلان	~1.5
ایلام	~1.5
خوزستان	~1.5
کرمانشاه	~1.5
گلستان	~1.5
البرز	~1.5
تهران	~1.5
مناطق آزاد	~1.5
قزوین	~1.5
کل کشور	~1.5
سمنان	~1.5
خراسان رضوی	~1.5
فارس	~1.5
قم	~1.5
یزد	~1.5
هرمزگان	~1.5
بوشهر	~1.5
مناطق آزاد	~1.5
مرکزی	~1.5
اصفهان	~1.5
خراسان جنوبی	~1.5
کرمان	~1.5
زنجان	~1.5
آذربایجان شرقی	~1.5
سیستان و بلوچستان	~1.5
اردبیل	~1.5
همدان	~1.5
آذربایجان غربی	~1.5
خراسان شمالی	~1.5
تهگبلوه و بویراحمد	~1.5
چهارمحال و بختیاری	~1.5
کردستان	~1.5
لرستان	~1.5